

4 laboratorinis darbas

GARSA SUGERIANČIOS APDAILOS EFEKTYVUMO NUSTATYMAS

Darbo tikslas

1. Patalpos garsą sugeriančios apdailos efektyvumo nustatymas.

Teorinė dalis

Šiuo metu žmogaus nuo triukšmo apsauga tapo viena aktualiausių problemų. Diegiant naujus technologinius procesus gamyboje, didėjant mašinų galingumui ir našumui bei jų skaičiui, žmogus yra dažnai veikiamas labai intensyvaus triukšmo.

Triukšmas, veikdamas centrinę nervų sistemą, kenkia visam žmogaus organizmui, sukelia sunkius susirgimus.

Triukšmas mažina dėmesį, lėtina psichines reakcijas, mažina darbingumą ir gali būti nelaimingų atsitikimų priežastis.

Fiziniu požiūriu triukšmas yra netvarkingas, skirtingo dažnio ir stiprio garsų junginys. Fiziologiniu požiūriu – garsinis procesas, kuris daugiau ar mažiau nemalonus žmogui, trukdo jo darbui ir poilsiui.

Garso bangas galima sužadinti ir skleisti ten, kur yra elastinga terpė (oras, dujos, skysčiai ir kt.). Garsą sukelia virpantis kūnas, kurį veikia periodinės jėgos. Žmogus girdi tik tuos garsus, kurių dažnis yra nuo 20 iki 20 000 Hz ribose. Mažesnio dažnio garsas, pvz.: 20 Hz, vadinamas infragarsu, o didesnio dažnio, pvz.: 20 000 Hz, vadinamas ultragarsu.

Infragarso ir ultragarso žmogaus ausis negirdi, tačiau, kai jie pasiekia tam tikrą intensyvumą, yra kenksmingi žmogui.

Veikiant garso šaltiniui, terpėje atsiranda nedideli slėgio svyravimai. Skirtumas tarp momentinės pilno garso slėgio reikšmės ir vidutinio slėgio, kuris pastebimas terpėje be garsų bangų, vadinamas *garso slėgiu*. Garso slėgis matuojamas paskaliais (Pa).

Triukšmo mažinimo praktikoje kartais nepaprastai smarkiai pasikeičia garso slėgio diapazonas, pvz., net 10^7 karto. Atsižvelgiant į tai, kad žmogaus ausis reaguoja ne į absoliutinius, o į sąlygiškus garso pasikeitimus, įvestas (tarptautiniu mastu) *garso slėgio lygio* supratimas, kuris išreiškiamas decibelais (dB):

$$L = 20 \lg \frac{p}{p_0}, \text{ dB}; \quad (4.1)$$

čia: p – šaltinio garso slėgis, Pa;

p_0 – ribinis (pradinis) garso slėgis, kuris, esant 1000 Hz dažnumui, lygus $2 \cdot 10^{-5}$ Pa (mažiausia girdima riba).

Garso slėgio lygis (triukšmo lygis) matuojamas triukšmomačiu. Sudėtingo svyravimo proceso (triukšmo) išskirstymas į paprastas sudedamąsias, vadinamas *dažnumine triukšmo analize*, o jų skirstymas pagal garso slėgio amplitudę ir dažnį vadinamas *triukšmo spektru*. Skirtingo dažnio garsai, esant vienodiems garso slėgio lygiams, skirtingai veikia žmogaus klausą. Patys nemaloniausi aukšto dažnio garsai – 1000÷2000 Hz.

Kad būtų galima sumažinti triukšmo lygį, pirmiausia reikia išanalizuoti triukšmo spektrą. Triukšmo analizė atliekama triukšmomačiu ir analizatoriumi arba filtrais. **Analizatorius yra** sudarytas iš elektrinių filtrų rinkinio. Kiekvienas filtras iš tiriamo triukšmo išskiria tam tikrą dažnių juostą. Ši dažnių juosta apibūdinama ribiniais dažniais.

Vidutinis dažnis yra geometrinė vidutinė reikšmė, kuri lygi:

$$f = \sqrt{f_1 \cdot f_2}, \text{ Hz}; \quad (4.2)$$

čia: f_1 – žemutinis ribinis dažnis;

f_2 – aukštutinis ribinis dažnis.

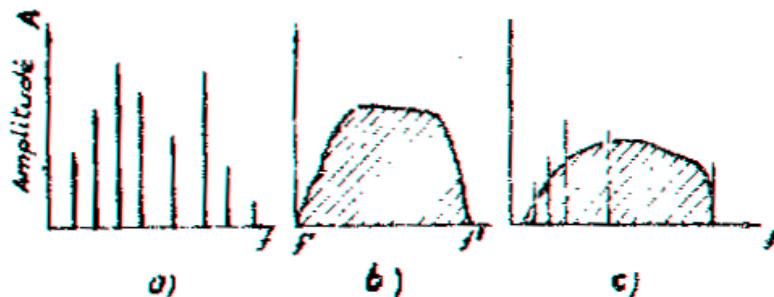
Tiriant triukšmą, paprastai naudojami filtrai su pastovia santykinė pralaidumo juosta ($f_2/f_1=\text{const}$). Juosta, kurios santykis $f_2/f_1=2$, vadinama oktava, o jei $f_2/f_1=1,26$, tai juosta vadinama trečdaliu oktavos.

Standartinės ribinės ir vidutinio geometrinio dažnio pralaidumo juostos parodytos 4.1 lentelėje.

4.1 lentelė. Standartinės ribinės ir vidutinio geometrinio dažnio pralaidumo juostos

Oktavinių juostų ribiniai dažniai, Hz	Vidutinis geometrinis dažnis, Hz		
	Juostos		
	Oktavinė	Pusiau oktavinė	1/3 oktavos
20–40	31,5	31,5 45	25 31,5 40
90–180	125	125 180	100 125 160
180–355	250	250 355	200 250 315
355–710	500	500 710	400 500 630
710–1400	1000	1000	800 1000 1250
1400–2800	2000	2000 2800	1600 2000 2500
2800–5600	4000	4000 5600	3150 4000 5000
5600–11 200	8000	8000	6300 8000 10 000

4.1 pav. parodyti skirtingų tipų triukšmo spektrai. Jei spektre garso sinusoidės atskirtos tam tikrais tarpais, jis vadinamas linijiniu ar diskretiniu spektru (4.1 a pav.). Spektras, kurio tarpai tarp dažnių sudedamųjų yra labai maži, vadinamas ištisiniu spektru (4.1 b pav.). Mišriame spektre ant ištisinio spektro uždedamos atskiros diskretinės sudedamosios (3.1 c pav.).

4.1 pav. Triukšmo spektrai: a – linijinis arba diskretinis; b – ištisinis; c – mišrus

Triukšmas normuojamas. Yra nustatyti leidžiami garso slėgio lygiai vidutinio geometrinio dažnio juostose oktavose. Apytiksliai triukšmo ekvivalentinė norma gali būti išreiškiama vienu skaičiumi – garso lygiu ir žymima dBA.

4.2 lentelėje pateikti leidžiami triukšmo lygiai gyvenamuosiuose ir visuomeniniuose pastatuose bei jų teritorijose.

Triukšmo mažinimo metodai

1. Triukšmo mažinimas jo kilimo šaltinyje.
2. Garso izoliacija.
3. Garso absorbcija.
4. Virpesių izoliacija.
5. Virpesių slopinimas.
6. Individualios apsauginės priemonės.

Mažinti triukšmą jo kilimo šaltinyje – pats reikalingiausias būdas, tačiau jį realizuoti dėl sudėtingų konstruktyvių mašinos pakeitimų ne visada galima. Tada taikomi kiti metodai.

4.2 lentelė. “Akustinis triukšmas. Leidžiami lygiai gyvenamoje ir darbo aplinkoje”.
Lietuvos higienos norma HN-33-2001

Objekto pavadinimas	Garso lygis, ekvivalentinis garso lygis, dBA	Maksimalus garso lygis, dBA	Paros laikas, val.
<i>I</i>	2	3	4
001 Butų, bendrabučių, pensionų, senelių ir invalidų namų, poilsio namų, viešbučių gyvenamieji kambariai	40 30	55 45	7-23 23-7
002 Ikimokyklinių įstaigų ir mokyklų-internatų miegamieji kambariai	40 30	55 45	7-23 23-7
003 Ligoninių palatos ir operacinės, sanatorijų kambariai	35 25	50 40	7-23 23-7
004 Ligoninių, poliklinikų, ambulatorijų, dispanserių, sanatorijų gydytojų kabinetai	35	50	
005 Mokyklų ir kitų mokymo įstaigų auditorijos, mokymo kabinetai, klasės, mokytojų kambariai	40	55	
006 Konferencijų salės ir bibliotekų skaityklos	40	55	
007 Kavinių, restoranų, valgyklų salės	55	70	
008 Restoranų, kavinių, barų ir kitų maitinimo įmonių salės muzikos ansamblių koncertų metu	80	85	
009 Parduotuvių, buitinio aptarnavimo įstaigų prekybos salės, priėmimo punktai	60	75	

Garso izoliacija – tai patalpų apsaugojimas nuo triukšmo išsiskverbimo. Garsą izoliuojančios medžiagos ir konstrukcijos – tai tankios, tvirtos ir masyvios medžiagos bei konstrukcijos, pvz., metalas, plytos, medis, betonas ir kt.

Konstrukcijos garso izoliaciją galima apskaičiuoti kiekvienoje dažnių juostoje pagal formulę:

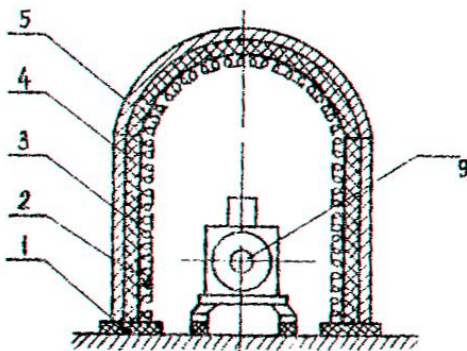
$$R = 20 \lg Q + 20 \lg f - 47,5 \text{ , dB}; \quad (4.3)$$

čia: Q – konstrukcijos 1 m² svoris, kg/m²;
 f – vidutinis dažnis, Hz.

Darbe tirsime gaubto garso izoliacijos efektyvumą, užgaubus juo triukšmo šaltinį.

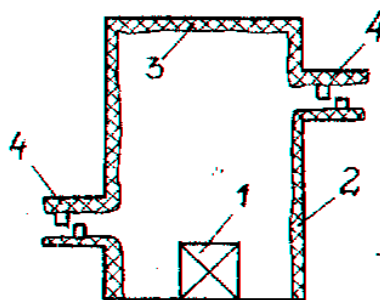
Garsą izoliuojančiais gaubtais (4.2 pav.) uždengiami didžiausią triukšmą keliantys mechanizmai. Gaubtai paprastai gaminami iš tankios medžiagos – metalo, plastmasės arba medžio, atsižvelgiant į gaisrinės saugos, technologinius reikalavimus ir gamybines galimybes.

Vidinės gaubto sienos būtinai padengiamos garsą sugeriančia medžiaga. Kad mechanizmas neperkaistų, gaubte daromos ventiliacinės angos su slopintuvais (4.3 pav.).

4.2 pav. Garsą izoliuojantis gaubtas:

1 – amortizuojantis padėklas; 2 – tinklas; 3 – garsą sugerianti medžiaga; 4 – virpesius slopinanti mastika; 5 – metalinis kevalas; 6 – triukšmą keliantis įrenginys

4.3 pav. Garsą izoliuojantis gaubtas su ventiliacinėmis angomis:

1 – triukšmo šaltinis; 2 – gaubto sienelės; 3 – garsą absorbuojanti medžiaga; 4 – oro įėjimo ir išėjimo angos

Plono metalinio gaubto paviršius iš vidaus arba lauko padengiamas virpesius slopinančia 2÷5 mm storio mastika.

Norint užkirsti kelią korpuso triukšmo plitimui į pastato konstrukcijas, garsą izoliuojantį gaubtą reikia statyti ant amortizuojančio padėklo iš tamprios (elastingos) medžiagos.

Gaubto efektyvumas (D_g) nustatomas pagal formulę:

$$D_g = R + 10 \lg \alpha, \text{ dB}; \quad (4.4)$$

čia: R – gaubto sienų garso izoliacija, nustatoma pagal formulę 3.3;

α – medžiagos, kuria padengtas vidinis gaubto paviršius, garso absorbcijos koeficientas. Jis parodo sugertos ir krįtančios energijos santykį.

Atsižvelgiant į tai, kokia gaubto konstrukcija ir izoliuojamojo triukšmo pobūdis, gaubtas gali sumažinti bendrą triukšmo lygį 15÷20 dB, o kai kuriose dažnių oktavose – 25÷30 dB.

Tais atvejais, kai gaubtas turi dideles angas ir tarpus (dešimtis kvadratinių centimetrų), jis vadinamas ekranu. Jo efektyvumas priklauso nuo triukšmo dažninės sudėties: kai dažniai vidutiniai, triukšmo lygis sumažėja 8÷10 dB, kai dažniai didesni kaip 1000 Hz – 12÷15 dB ir kai žemi – 2÷4 dB. Kai atstumas didelis, o dažniai žemi, ekrano efektyvumas visai dingsta.

Virpesių izoliavimas. Labai svarbu nuo virpesių apsaugoti įrenginius, juos derinant, montuojant ir eksploatuojant. Gerai izoliavus virpesius, sumažėja triukšmas.

Virpesių izoliacija – tai papildomo glaudaus ryšio sudarymas, pastačius amortizatorius tarp šaltinio ir jį laikančios konstrukcijos bei jos elementų virpesių.

Garso sugertis. Patalpos akustinis laukas susidaro iš tiesioginių (einančių iš triukšmo šaltinio) ir atspindžio (nuo sienų, lubų ir grindų) garso bangų. Garsą sugerianti apdaila sumažina atspindžio bangų energiją. Šiuo atveju krintanti garso bangų energija transformuojama į šilumą. Įvairių medžiagų ir konstrukcijų savybė sugerti garsą žymima garso sugerties koeficientu α , reiškiančiu energijos, kurią sugeria medžiaga, santykį su krintančia į ją energija:

$$\alpha = \frac{E_{sug.}}{E_{kr.}} \quad (4.5)$$

Garsą sugeriančios medžiagos – tai lengvos skystos medžiagos, pvz.: stiklo vatos pynė, mineralinės vatos perforuotos plytos, porolonas ir kt. Garsą sugeriančiomis savybėmis pasižymi visos statybinės medžiagos, tačiau garsą sugeriančiomis medžiagomis ir konstrukcijomis vadinamos tik tos, kurių sugėrimo koeficientas vidutinių dažnių yra didesnis kaip 0,2.

Skirtingų medžiagų garso sugerties koeficientas priklauso nuo garsų dažnio. Garsą sugeriančios medžiagos naudojamos kaip garsą sugerianti apdaila ant sienų bei lubų, kaip vienetiniai sugertuvai, ekranų, gaubtų ir kanalų apdarai.

Garsą sugeriančios apdailos efektyvumas patalpoje nustatomas pagal formulę:

$$\Delta L = 10 \lg \frac{A_2}{A_1}, \text{ dB}; \quad (4.6)$$

čia A_1, A_2 – suminė garso sugertis patalpoje be apdaro ir su apdaru, m^2 .

$$A_1 = \alpha_1 S, \text{ m}^2; \quad (4.7)$$

čia: α_1 – nepadengtų patalpos paviršių (sienų, lubų, grindų) garso sugerties koeficientas;
 S – patalpos paviršių plotas, m^2 .

$$A_2 = \alpha_2 S_p + \alpha_1 (S - S_p), \text{ m}^2; \quad (4.8)$$

čia: α_2 – apdaro sugerties koeficientas;
 S_p – patalpos atskirų paviršių plotas, ant kurių tvirtinamas apdaras.

$$\Delta L = 10 \lg \frac{\alpha_2 S_p + \alpha_1 (S - S_p)}{\alpha_1 S}, \text{ dB}. \quad (4.9)$$

Nepadengtos ir padengtos patalpos paviršių garso sugerties koeficientų reikšmės α_1 ir α_2 pateiktos 4.3 lentelėje.

4.3 lentelė. Garso sugerties koeficiento reikšmės

Vidutinis geometrinis dažnis	63	125	250	500	1000	2000	4000	8000
α_1	0,03	0,04	0,05	0,06	0,08	0,04	0,06	0,05
α_2	0,15	0,24	0,31	0,65	0,76	0,72	0,64	0,6

Įrengus akustinį apdarą patalpoje, maksimalus triukšmo lygio sumažėjimas atspindžio garso lauke (reikiamai nutolus nuo šaltinio) praktiškai nėra didesnis kaip 8 dB pagal bendrą triukšmo lygį, o atskirose oktavose – $12 \div 15$ dB.

Ištiesios formos patalpose, kurių ilgis penkis kartus didesnis už aukštį, akustinio apdaro efektyvumas bus didesnis negu analogiškose kubo formos patalpose.

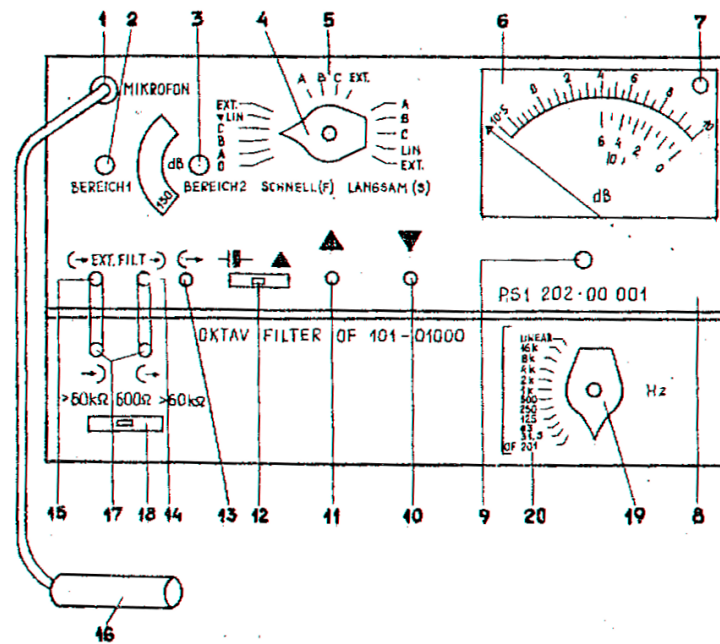
Įrengiant akustinį apdarą tik ant lubų, efektas pasiekiamas tik tose patalpose, kurių aukštis ne didesnis kaip 6 m.

Naudojami prietaisai

Triukšmomatis PSI 202 skirtas tiksliam gamybiniam triukšmui matuoti (4.4 pav.).

Prietaisas gali būti panaudotas vienas – bendram triukšmo lygiui matuoti be dažnio charakteristikos ir su charakteristikomis, taip pat su išoriniais filtrais, analizuojant triukšmą pagal dažnį. Prijungiant prie mikrofono stiprintuvo integratorių – adaptorių, panaudojant virpesių daviklius, šiuo prietaisu galima matuoti virpesių parametrus garso diapazone. Prietaisas turi A, B, C garso matavimo charakteristikas su vidiniais filtrais. Garso lygiui nustatyti taikysime A charakteristiką. Išmatuotas garso lygis žymimas dBA. Be šių charakteristikų, triukšmomatis turi linijinę skalę (LIN) ir išėjimą į išorinius filtras (EXT). Dinaminiai triukšmomačio rodikliai yra: impulsas (I), greitai (F), lėtai (S).

Filtrai. Filtrai skirti triukšmo dažninei charakteristikai matuoti triukšmomačiu. 3.4 pav. parodytas OF 101 filtras komplekte su triukšmomačiu. Išorinėje plokštėje išdėstyti signalo įėjimo ir išėjimo kontaktai, vidinių varžų ir dažnių perjungikliai. Dažnių perjungiklis sukamas pagal laikrodžio rodyklę iš apačios į viršų, pradedant nuo 31,5 Hz iki 16 kHz dažnio.

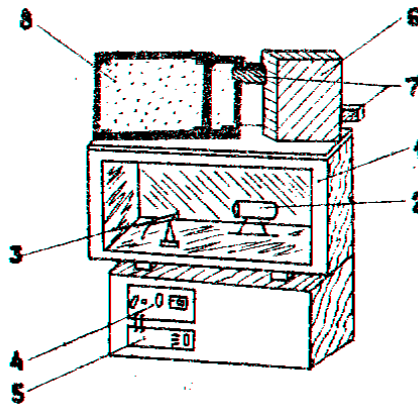

4.4 pav. Triukšmomatis PSI su filtru OF 101:

1 – mikrofono laido perjungimas; 2 – perjungiklis “Diapazon 1”; 3 – perjungiklis “Diapazon 2”; 4 – darbo režimo perjungiklis; 5 – darbo režimo rodyklės; 6 – skalė; 7 – moduliacinė lemputė; 8 – viduje sumontuoti stiprintuvai; 9 – rodyklės reguliavimas; 10 – kalibravimo reguliavimas; 11 – rodyklės elektrinis reguliavimas; 12 – elementų įtampos perjungiklis; 13 – kintamos įtampos išėjimo kontaktas; 14 – kontaktas filtrui prijungti (iš filtro); 15 – kontaktas filtrui prijungti (į filtrą); 16 – mikrofonas; 17 – filtrų prie triukšmomačio prijungimas; 18 – vidinės varžos reguliavimas; 19 – filtro dažnių perjungiklis; 20 – filtro dažnių skalė Hz ir kHz

Triukšmo mažinimo įranga pavaizduota 4.5 paveiksle.

Kamera (1) imituoja gamybinės patalpas, kuriose yra triukšmo šaltinis (2). Triukšmo šaltiniu gali būti ventiliatorius arba elektrinis skambutis, kurie prijungti prie tinklo. Triukšmui kameroje matuoti įtaisyta mikrofonas (3), kuris specialiu kabeliu sujungtas su triukšmomačiu (4). Prie triukšmomačio prijungti filtras (5). Garsą izoliuojantis gaubtas (6) pagamintas iš faneros, vidinės sienelės padengtos garsą sugeriančia medžiaga (porolonu ir kt.) Gaubtas turi ventiliacines angas su slopintuvais (7). Garsą sugeriantys apdarai (8) įstatomi į kameros vidines sienas (statybinis sausas tinkas).

4.5 pav. Triukšmo mažinimo įranga: 1 – kamera; 2 – triukšmo šaltinis; 3 – mikrofonas; 4 – triukšmomatis; 5 – filtras; 6 – gaubtas; 7 – slopintuvai; 8 – garsą sugeriantys aparatai (garsą izoliuojanti medžiaga)

Triukšmomačio ir filtro paruošimas darbui. Reikia įjungti triukšmomačio maitinimą. Triukšmomatis darbui įjungiamas režimų perjungikliu 4 (Betriebsart). Moduliacinė lemputė pradeda mirksėti, skalės rodyklė pajuda į priekį ir po to grįžta atgal (visa kita reguliuoja vadovaujantis). Filtras OF 101 turi būti sujungtas su triukšmomačiu dviem kontaktais. Vidaus varžų perjungiklis turi stovėti varžos 600 ± 30 skaičiaus pusėje. Matuojamųjų dažnių perjungiklis nustatomas ant atžymos “išjungtas”. Prietaisas paruoštas darbui.

Matavimų atlikimo tvarka

1. Išmatuoti garso slėgio lygį (dB) 7 oktavose, pradedant antra oktava 63 Hz ir baigiant 4 kHz. Prieš matuojant filtrais, triukšmomačio režimų perjungiklis 4 nustatomas į dešinę padėtį (Langsam (s)) – EXT. Diapazonų perjungikliu 2 ir 3 nustatyti taip, kad prietaiso rodyklė tilptų skalėje $0 \div 10$ dB. Perjungiklis “Diapazon-2” turi būti pasuktas į kairę iki atramos. Iš pradžių dera naudotis tik diapazonų perjungikliu “Diapazon-1” (nuo didžiausio skaičiaus einant prie mažiausio). Kada perjungiklis “Diapazon-1” ateina į dešinę iki atramos, tik tada leidžiama naudotis diapazonų perjungikliu “Diapazon-2” (sukant rankeną pagal laikrodžio rodyklę). Prietaiso rodmenis viršutinėje skalėje nuo $0 \div 10$ dB pridėti prie decibelų skaičiaus, kuris matyti langelyje tarp diapazonų perjungiklių. Matuojant būtina stebėti, kad prietaiso rodyklė neužsikirstų į dešinę pusę, t.y. daugiau 10 dB. Tai priklauso nuo diapazonų perjungiklių 2, 3 padėties. Baigus matuoti, prietaisų rankenėles nustatyti į pradinę padėtį. Triukšmomatį ir triukšmo šaltinį išjungti.

- Triukšmo matavimas atliekamas, kai kameros sienelės, lubos padengtos skydeliais su garsą sugeriančia medžiaga.
- Triukšmo matavimas atliekamas, kai kameros sienos ir lubos nepadengtos garsą sugeriančia medžiaga.

Baigus matuoti prietaiso rankenėles statomos į pradinę padėtį. Triukšmomatį ir triukšmo šaltinį reikia išjungti.

Darbo atlikimo tvarka

1. Išmatuoti garso slėgio lygį (dB) 7 oktavose, kai patalpos (maketas) sienos ir lubos nepadengtos garsą sugeriančia medžiaga (L) ir kai sienelės, lubos padengtos skydeliais su garsą sugeriančia medžiaga (L'). Nustatyti apdaro efektyvumą $\Delta L = L - L'$. Nubrėžti grafiką $\Delta L = f(f)$.

2. Apskaičiuoti 600 m^3 tūrio patalpos triukšmo lygio sumažėjimo dydį ΔL (dB), panaudojus garsą sugeriančią apdailą ant patalpos sienų ir lubų. Visas patalpos paviršius $S = 440 \text{ m}^2$, padengtas paviršius $S_p = 300 \text{ m}^2$. Nepadengtos patalpos paviršių garso sugėrimo koeficientas α_1 ir padengtų paviršių garso sugerties koeficientas α_2 pateikti 4.3 lentelėje. Pagal 4.7 formulę nustatyti suminę garso sugertį (A_1) prieš

apdengiant garsą sugeriančia apdaila. Iš 4.8 formulės nustatyti garso sugertį (A_2) patalpoje su sugeriančia medžiaga. Remiantis 4.4 formule, nustatyti sienų ir lubų garsą sugeriančios apdailos efektyvumą.

Nuoseklų skaičiavimą surašyti ataskaitoje.

4.4 lentelė. Viso patalpos ir padengto paviršių plotai

Plotas	I variantas	II variantas	III variantas	IV variantas	V variantas
S, m ²	240	460	327	524	600
S _p , m ²	130	335	280	469	538

Laboratorinio darbo ataskaita

1. Garsą sugeriančios apdailos efektyvumo nustatymas.

Parametrai	Vidutiniai geometriniai dažnumai oktavose, Hz						
	63	125	250	500	1000	2000	4000
Patalpos be apdailos garso lygis, dBA							
Patalpos su apdaila garso lygis, dBA							
Garsą sugeriančios apdailos efektyvumas ΔL , dB							

Grafikas $\Delta L = f(f)$.

2. Garsą sugeriančios apdailos efektyvumo skaičiavimas.

Skaičiuojamieji parametrai	Vidutiniai geometriniai dažnumai oktavose, Hz						
	63	125	250	500	1000	2000	4000
Garso sugertis patalpoje be apdailos A_1 , m ²							
Garso sugertis patalpoje su sugeriančia medžiaga A_2 , m ²							
Patalpos paviršių plotas be apdailos S, m ²							
Patalpos paviršių plotas su apdaila S _p , m ²							
Garsą sugeriančios apdailos efektyvumas ΔL , dB							

Išvados.

Kontroliniai klausimai

1. Kas yra garso slėgio lygis ir kaip jis išreiškiamas?
2. Kokie yra triukšmo spektrai ir jų tipai?
3. Kokiais būdais mažinamas triukšmas?
4. Nuo ko priklauso konstrukcijos (gaubto) garso izoliacija?
5. Kaip keičiasi garso slėgio lygis to paties triukšmo šaltinio atvirame lauke?
6. Kaip normuojamas triukšmas?
7. Nuo ko priklauso patalpos garsą sugeriančios apdailos efektyvumas?